

Publicerad 2008-03-07 13:42 av Ivy-Jean

trodde inte det skulle leda någonvart, men jag hade fel...

M som i min,eller hon som räddade mitt liv.

Det finns en tjej, som liknar
lite en pollykaramell.

Den här är till henne,
alla ord.

Har henne att tacka för
att jag sitter här.

Idag, i går och så länge det går.

Hon sitter där medans jag hasplar ur mig allt,
allt om inget och det om allt.

Allt trasselsudd i min hjärna, får komma ut,

i den riktiga världen, dra åt sig fukt. För att sedan
rosta sönder och försvinna.

Ibland känns det som om hon är den enda jag har.

Men det är fel, för jag har ju fler.

Ser jag tillbaka, på den jag var då,
tror det var vår.

Så är jag en annan nu, fast samma skal ändå.

Men \"innutiet\" mår bra, en jävla skillnad från då.

M, min alldeles egna pollykaramell,

vill tacka dig för att jag äntligen hittade vägen hem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ivy-Jean med Poeter.se id #21589 innehar upphovsrätten